

ЗАПАСКО Яким Прохорович (1923–2007)

Ректор (1958–1971 рр.).

Заслужений працівник освіти України. Доктор мистецтвознавства. Член Національної спілки художників України, академік Академії наук Вищої школи, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, один із засновників Львівської обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури

Народився 28 серпня 1923 р. у с. Розсішки Христинівського р-ну Черкаської області.

У 1950 р. закінчив редакційно-видавничий факультет Українського поліграфічного інституту ім. Івана Федорова, де його викладачами були Олена Кульчицька, Василь Форостецький та ін. У 1950–1952 рр. працював художнім редактором у Львівському книжково-журнальному видавництві. З 1952 по 1958 р. — науковий співробітник Львівського музею етнографії і художнього промислу АН України, завідувач відділу художнього промислу.

Протягом 1958–1971 рр. — ректор, у 1971–1999 рр. — завідувач кафедри, з 1999 р. — професор кафедри історії та теорії мистецтва Львівського державного інституту прикладного та декоративного мистецтва.

Я. П. Запаско був найкращим знавцем історії друкарства України. Його наукові монографії вирізняються з потоку ім подібних особливим ставленням до першоджерел, вираженістю композиції й точністю історичних деталей. Крім того, він був людиною енциклопедичних знань, зокрема й із теми матеріальної культури Київської Русі.

У творчому доробку Якіма Запаска — понад 200 наукових і науково-методичних праць, із них 25 — монографії. Найвідомішими його роботами є такі: «Основи науково-дослідної роботи студентів» (1952), «Орнаментальне оформлення української рукописної книги» (1960), «Першодрукар Іван Федоров» (1964), Нариси з історії українського декоративно-прикладного мистецтва (1969, співавтор), «Мистецтво книги на Україні в XVI–XVIII ст.» (1971), «Українське народне килимарство» (1973), «Мистецька спадщина Івана Федорова» (1975), «Мистецтво оновленого краю» (1979, співавтор), «Пам'ятки книжкового мистецтва. Каталог стародруків, виданих на Україні» у трьох випусках (1981–1984, співавтор. Я. Ісаєвич), «Львівські стародруки» (1983), «Українське декоративно-прикладне мистецтво. Тканини. Вишивка. Килимарство» (1991), «Мистецтво української рукописної книги» (1993), «Пам'ятки книжкового мистецтва. Українська рукописна книга» (1995), «Нариси з історії зарубіжного декоративно-ужиткового мистецтва» (1995, співавтор), «Ошатність української рукописної книги» (1998), «Початки українського друкарства» (2000, співавтор), «Українське декоративно-ужиткове мистецтво: Словник» (2000, редактор), «Доброчинці тоді славні були» (2003).

Нагороджений орденами Червоної Зірки (1968), Вітчизняної війни II ст. (1985), «Знак Пошани» (1961), Трудового Червоного Прапора (1971), медалями. Удостоєний премії ім. І. Франка НАН України за працю «Пам'ятки книжкового мистецтва. Українська рукописна книга» (1998). У липні 2003 р. отримав почесне звання заслуженого працівника освіти України.

За цикл досліджень, присвячених українській рукописній і стародрукованій книзі, Якіма Запаска було обрано дійсним членом Міжнародної асоціації дослідників слов'янської кириличної книги.

